

ЛИЛИЯ. Азъ никакъ не се радвамъ.

АНДРЕЙ. Защо?

ЛИЛИЯ. Много повече бихъ искала ти да ваяшъ.

МИРА. Знаки, наистина вие ще замѣстите Инженертъ Романовъ?

АНДРЕЙ. Така казаха, г-це. Изглежда, че и Вие не се радвате?

МИРА. Право да си кажа — не.

АНДРЕЙ. Интересно.

МИРА. Защо трѣбва да се механизирате и вие? Защо трѣбва и вие да ставате частъ отъ тази фабрика?

АНДРЕЙ. Защото трѣбва да се яде.

МИРА. И вие не рѣждяте, както всички. Непременно ще рѣждяте... Мислехъ, че ще донесете нѣщо ново тука. Мислѣхъ, че ще раздвижите душитѣ на хората. А сега си поставяте самъ веригите... Име и севъ това, сме много тихи... Колко е страшно, че тука нѣма нито една гърмотевица... Мислехъ, че ще бъдете огънь, който ще махне рждата.

АНДРЕЙ. А боли ли?

МИРА. Отъ какво?

АНДРЕЙ. Отъ веригата, отъ пустотата.

МИРА. /въздиша/ Да, много боли.

ЖОРЖЪ. И отъ скуката, нали?

МИРА. Не само азъ, чакахъ да дойде нѣкой и да